

12. december

Kære Christine og Frederik,

Vi var altså havnet i en ubehagelig og livstruende situation, og jeg rakte prøvende kuglen over til Kook.

"Så lad mig prøve da", sagde Kook, og tog kuglen i hænderne.

***"Lille kugle vi venter med længsel,
at du vil hjælpe os ud af vort fængsel"***

Desværre skete der ikke spor. Det eneste der skete var, at vi kunne høre troldene gøre sig klar til fest.

De hylede og skreg, og slog store prutter, der lugtede fælt af svovl og tis, og heksen der stod og rørte i gryden sang.:

***"Gryde, gryde kom i kog,
for kød skal koges under låg.
Gryde, gryde kog nu snart,
så vi kan spise noget rart"***

Uhh nej.

"Kære søde, rare og meget smukke heks, vil du ikke nok slippe os fri", hylede jeg nu, for jeg brød mig mindre og mindre om situationen.

Heksen kom nu ind til os med slæbende skridt.

"Åh gudskelov "tænkte jeg, "hun er modtagelig for smiger "

Da heksen var kommet helt ind til os, lagde hun hovedet på skrå, og lo.

"Kan du ikke vente med at tude, til du er kommet i gryden. Så slipper jeg for at komme salt i "

"Nej det er dog for frækt", tænkte jeg, "sådan en led og beskidt gammel kælling står og håner mig, og tænker kun på at fylde maven, - med os".

Hurtigt flåede jeg min krystalkugle ud af hånden på Kook, og smed den med alle mine kræfter, lige i hovedet på heksen, hvor den ramte hende lige i øjet.

Der lød et vældigt brag, da heksen eksploderede, og både Kook og jeg blev slynget ind mod fangehullets væg, og alt blev sort.

Da vi vågnede op igen, kan det nok være jeg gjorde store øjne. For i stedet for heksen, fik jeg nu øje på en havfrue, der sad på en sten, og så temmelig sur ud.

"Det er altså første gang jeg er blevet brugt som kasteskyts.

Hvad er meningen om jeg må spørge?" sagde hun surt.

Da vi var færdige med at måbe, satte vi hurtigt havfruen ind i situationen.

"Sikken en redelighed" sagde hun, "så forstår jeg bedre".

"Kan du ikke hjælpe os? ", spurgte vi i kor.

"Mod en troldekonge; nej - det kan jeg ikke. Desuden fryser jeg, og hvor er her dog beskidt. Det er jeg sandelig ikke vant til. Min sø er meget ren, skal jeg sige jer. Min far bliver godt knotten i hovedet, når han finder mig".

"Din far? Hvem er det?", spurgte jeg.

"Det er da Søkongen selvfølgelig. Det ved da alle".

Sikke en hoven havfrue

”Jamen så må vi da håbe på, at han finder dig inden alt for længe”, sagde Kook, ”for ellers får troldene vist fiskesuppe som forret ”.

”Må jeg lige være her. Det tør de ikke”, svarede hun, men hun så alligevel lidt bekymret ud.

”Det skal du nu ikke være så sikker på”, sagde Kook fiffigt, ”det er en skam du ikke er dygtig nok, til at kalde på din far”.

Forsættelse følger.

Fængslende hilsener fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen